

Досить бити! Заборона усіх тілесних покарань дітей у

питаннях та
відповідях для дітей
та молоді

ВИДАНО 2009 року:

Глобальна ініціатива за викорінення всіх видів тілесних покарань дітей

ОНОВЛЕНЕ ВИДАННЯ 2017 року:

Глобальна ініціатива за викорінення всіх видів тілесних покарань дітей

www.endcorporalpunishment.org

Глобальна ініціатива за викорінення всіх видів тілесних покарань (Global Initiative to End All Corporal Punishment of Children) – організація, зареєстрована в Англії та Вельсі (реєстраційний номер товариства з обмеженою відповідальністю номер 2354395, реєстраційний номер благодійної організації 328132) за адресою: The Foundry, 17 Oval Way, London SE11 5RR, UK.

Save the Children Sweden

www.raddabarnen.se; resourcecentre.savethechildren.net

Save the Children Sweden є частиною асоціації Save the Children Association – фундації, що об'єднує 29 різних організацій Save the Children. Зареєстрована у Швейцарії, вона є однією з найбільших організацій у світі, що опікується правами дітей. Save the Children Association також керує Save the Children International (SCI) – організацією, що впроваджує міжнародні програми.

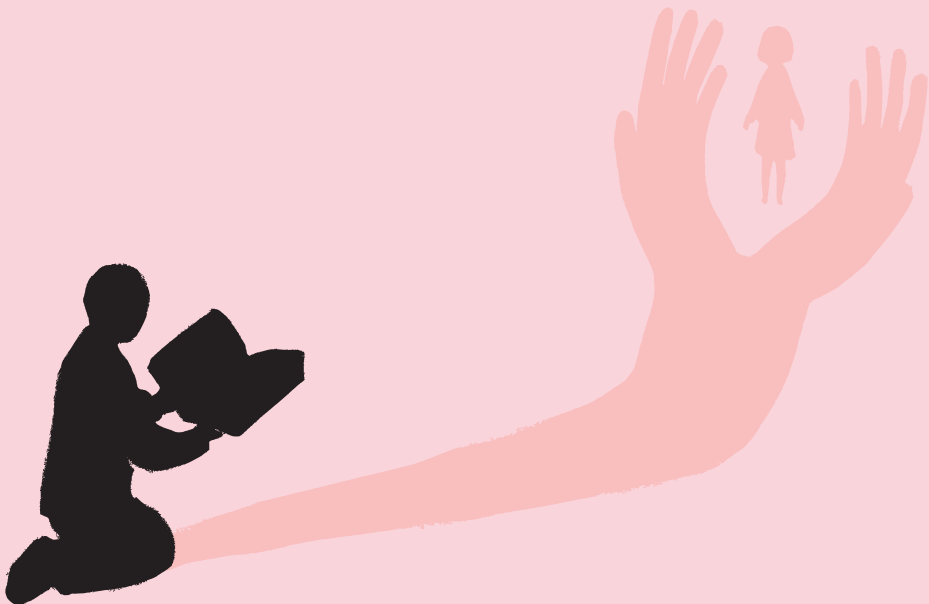
Головний офіс Save the Children Sweden: Rädda Barnen, SE-107 88 Stockholm, Landsvägen 39, Sundbyberg, Sweden.

Коли тілесне покарання застосовується до дітей, це порушує їхнє право на повагу до себе та свого тіла. Проте це явище залишається дуже поширеним, і закон у багатьох країнах все ще говорить, що це – нормально.

Конвенція ООН про права дитини та інші міжнародні документи говорять про те, що країни повинні негайно заборонити всі тілесні покарання дітей, і дедалі більше країн світу змінюють свої закони, говорячи про заборону тілесних покарань дітей.

За посиланням можна ознайомитися з переліком країн, які вже повністю заборонили фізичне покарання дітей: <https://endcorporalpunishment.org/countdown/>

У людей виникає багато питань щодо заборони тілесних покарань дітей. Ця брошура намагається дати відповіді на ці запитання таким чином, щоб їх зрозуміли діти та молоді люди. Існує також версія брошури, орієнтована на дорослих, і версія, що стосується проблеми тілесних покарань у школах. Обидві публікації доступні на веб-сайті www.endcorporalpunishment.org або resourcecentre.savethechildren.net

Питання

- 6** Глосарій: пояснення значення слів
- 8** Що таке тілесне покарання?
- 10** Що таке Конвенція про права дитини і що вона говорить про тілесні покарання дітей?
- 12** Чи дійсно тілесне покарання завдає болю?
- 14** Більшість дорослих у моїй країні не хочуть, щоб тілесні покарання були визнані незаконними. Чи не варто нам їх послухати?
- 16** Деякі дорослі стверджують, що побиття у дитинстві зовсім не зашкодили їм. Чи стали б вони успішними особистостями, якби батьки не карали їх фізично?
- 17** З дітьми трапляються набагато гірші речі – то навіщо нам так докладно зупинятися на битті?
- 18** Батьки мають право самим вирішувати, як їм виховувати своїх дітей. Чи потрібно урядам втручатися, якщо порушення щодо дітей не є надто серйозними?
- 21** Чому б не розповісти батькам, як «безпечно» бити дітей, замість того, щоб забороняти побиття взагалі?
- 22** Молоді люди іноді кажуть, що тілесні покарання – це нормально. Чи не повинен уряд дослухатися до їхньої думки?
- 24** Деякі дорослі вважають, що між побиттям дитини та «ласкавим ляпасом» існує велика різниця. Можливо, заборона тілесних покарань – це вже занадто?

- 26** Деякі люди стверджують, що їхня релігія вимагає від них застосування тілесних покарань. Хіба вимагати від них припинення цих дій не буде дискримінацією?
- 27** Життя багатьох батьків, вчителів та інших людей дуже важке. Перш ніж забороняти тілесні покарання, чи не варто урядові дочекатися, поки ситуація не зміниться на краще?
- 28** Чому потрібно визнавати тілесні покарання незаконними? Чи не можна просто переконати дорослих не використовувати їх?
- 30** Тілесні покарання дітей є нормою в моїй культурі. Якщо визнати їх незаконними, то хіба це буде справедливим у відношенні до неї?
- 33** Чому дорослим так важко відмовитися від биття дітей?
- 34** Якщо тілесні покарання будуть заборонені, то чи не виростатимуть діти зіпсованими та недисциплінарними, без жодної поваги до будь-кого?
- 35** Чи може заборона тілесних покарань призвести до того, що на дітей чекатиме більш жакливе поводження – емоційне насильство, приниження або утримання під замком?
- 37** Чи не викличе заборона тілесних покарань ув'язнення великої кількості батьків та взяття їхніх дітей під опіку?
- 38** Хіба це погано, коли батьки б'ють дітей, щоб вони не поранили себе?

Глосарій

Напад: Злочин, що означає навмисне завдання шкоди іншій людині

Заборона: Визнання чогось недозволеним. Коли говорять, що в країні «заборонено» бити дітей, ніхто у цій країні не має дозволу робити це

Кампанія: Спроба змінити щось, що на вашу думку є неправильним

Дискримінація: Гірше поводження з певною людиною чи групою людей у порівнянні з іншими без поважних на те причин. Наприклад, погано поводитися з людьми певних вірувань або ставитися до молодих людей гірше, ніж до осіб старшого віку

Рівний захист: Коли ми говоримо про «рівний захист», ми маємо на увазі, що дітей слід захищати від будь-яких видів насильства так само, як дорослих. Наприклад, якщо вдарити дорослу людину – незаконно, то таким самим незаконним має вважатися побиття дитини

Права людини: Основні права, які за згодою всіх людей у світі належать кожній людині

Незаконне чи протизаконне: Те, що суперечить закону

Закон: Набір правил, який вказує громадянам країни, як поводитися у законний чи легальний спосіб. Обговорюючи щось «законне» чи «легальне» в країні, ми говоримо, що закон це схвалює

Фізична недоторканість: Володіння та контроль над власним тілом. Кожна людина має право на фізичну недоторканність і на захищеність власного тіла від усіх форм насильства

Позитивне виховання: Ненасильницький та шанобливий спосіб виховання та спілкування з дітьми, що сприяє здоровому розвитку і навчанню

Запобігання: Зупинення чогось ще до того, як це станеться

Заборона: Коли закон у країні не дозволяє вам робити щось

Захист: Збереження чогось чи когось у безпеці.

«Захистити» дитину від насильства означає утримувати її у безпеці від насильницьких дій

Традиція чи традиційний: Те, що робилося чи відбувалося впродовж тривалого часу

Порушувати: Якщо права людини тієї чи іншої особи «порушуються», це означає, що її права не поважають

Насильство: Навмисне завдання болю іншій людині

Що таке тілесне покарання?

«Тілесне покарання» означає покарання когось з використанням фізичної сили таким чином, щоб завдати цій людині болю або позбавити комфорту. Будь-яке покарання із застосуванням сили – це тілесне покарання, яким би легким воно не було.

Наприклад, якщо малюк розливає свій напій, а хтось із батьків б'є його за це по руках, то це – тілесне покарання. Воно часто набуває форми побиття («ляпаси»). Але існують й інші форми (наприклад, удари ногами, струшування, примусове перебування в незручних позиціях). Наприклад, якщо учень в класі не знає відповіді на питання і вчитель змушує його довго стояти на одній нозі, то це теж тілесне покарання.

Існують й інші форми покарання – не фізичні, але не менш жорстокі. Наприклад, навмисне змушування дітей відчувати страх або сором. Цей вид покарання є надзвичайно зневажливим і є таким же неприйнятним, як і фізичне покарання. Тілесні покарання дітей можуть чинитися в різних місцях: вдома, у школі, в інших місцях, де доглядають за дітьми, а також у в'язниці та інших місцях тримання дітей.

Усі види жорстокого покарання, включаючи всі тілесні покарання, є неправильними і їх слід заборонити.

Що таке Конвенція про права дитини і що вона говорить про тілесні покарання дітей?

Конвенція Організації Об'єднаних Націй про права дитини, або КПД ООН – це найповніший перелік прав дитини, що будь-коли був створений. Конвенція містить 54 статті (частини), що описують всі права, які мають стати доступними для всіх без виключення дітей. Конвенцію підписали 196 країн – більше, ніж будь-який інший документ у галузі прав людини.

Комітет ООН з прав людини стежить за тим, щоб країни, які підписали Конвенцію, дійсно впроваджували її на практиці. Комітет чітко пояснив країнам, що для належного захисту дитячих прав їм з-поміж іншого потрібно ухвалити закони, які б забороняли усі форми тілесних покарань дітей.

Чи дійсно тілесне покарання завдає болю?

Так, ще й якого! Дорослі часто не усвідомлюють, що тілесне покарання «болить як ззовні, так і зсередини».

Тілесні покарання завдають тілесних та емоційних страждань, а також можуть бути дуже принизливими. Сьогодні у світі проводиться чимало досліджень, що намагаються вивчити почуття і думки дітей щодо тілесних покарань. І у ході цих досліджень діти розповідають дорослим, що такі покарання – це дійсно боляче.

Дослідження Генерального секретаря ООН про насильство щодо дітей, що проводилося у 2006 році¹, було найбільшим з таких досліджень. Його очільник, професор Паулу Сержіу Пінейру написав наступне:

«У ході дослідження діти постійно наголошували на нагальній потребі припинити все це насильство. Діти говорять про біль – не тільки фізичний, але й «внутрішній» – що його завдає це насильство, особливо на тлі його прийняття і навіть схвалення дорослими. Уряди повинні визнати, що ця ситуація дійсно

1. Дослідження Генерального секретаря ООН про насильство щодо дітей – це дійсно дуже масштабна дослідницька робота, у ході якої вивчалися прояви насильства щодо дітей в усьому світі. Команда ООН опитала велику кількість дітей, дорослих та різноманітні організації про насильство, від якого страждають діти у різних країнах. Ви також можете ознайомитися з цим дослідженням, перейшовши за посиланням: <http://www.unviolencestudy.org/>

надзвичайна, та вона далеко не нова. Діти впродовж багатьох століть зазнавали насильства від рук дорослих, та цього не чули і не бачили. Проте сьогодні, коли масштаби та вплив насильства щодо дітей стає дедалі більш видимим, діти більше не можуть чекати на ефективний захист, на який вони мають беззастережне право».

Інші дослідження² тілесних покарань докладніше розповіли нам про те, якої школи вони можуть завдати людям.

Наприклад, велике дослідження, що з'явилося у 2002 році, показало, що у дітей, яких фізично карали їхні батьки, частіше виникають різні проблеми: наприклад, агресивна та недоброзичлива поведінка, труднощі з розумінням того, що таке добре, а що – погано, а також проблеми психічного здоров'я.

Усі ці дослідження дуже важливі. Але якби навіть вони не проводилися, тілесні покарання – це однаково щось хибне. Навіть якщо один удар не спричинить якоїсь серйозної та тривалої шкоди, бити інших – це неправильно. Ми знаємо, що бити дорослих не можна – і діти мають таке ж право на захист від насильства.

2. Більше інформації про ці дослідження міститься у «дорослій» версії буклету. Її можна отримати на сайті Глобальної ініціативи за викорінювання всіх видів тілесних покарань дітей (www.endcorporalpunishment.org) або на інформаційному ресурсі організації Save the Children (resourcecentre.savethechildren.net)

Більшість дорослих у моїй країні не хочуть, щоб тілесні покарання були визнані незаконними. Чи не варто нам їх послухати?

Ні. Діти мають право бути захищеними від насильства, навіть якщо хтось з цим не погоджується.

Уряди повинні вжити заходів, щоб права дітей поважали. Політики мають зробити все правильно та зайняти непохитну позицію у цьому питанні, навіть якщо більшість дорослих мешканців країни з цим не згодні.

Майже в усіх країнах, що заборонили всі тілесні покарання, більшість дорослих спочатку не погоджувалися з цим, але зойно відповідні закони були ухвалені, чимало людей змінили свою думку і визнали, що тілесні покарання – це неправильно. Через кілька років дорослі з подивом і соромом згадуватимуть ті часи, коли дехто виправдовував биття дітей.

Крім того, результати опитувань про тілесні покарання не завжди достовірні, адже відповіді, що їх дають люди, можуть змінюватися залежно від того, наскільки добре люди обізнані з цією тематикою і як були сформульовані питання.

«Діти мають
право
бути
захищеними
від насильства,
навіть якщо
хтось
з цим не
погоджується»

Деякі дорослі стверджують, що побиття у дитинстві зовсім не зашкодили їм. Чи стали б вони успішними особистостями, якби батьки не карали їх фізично?

Ніхто не знає, як склалося б життя дорослих, яких били чи принижували у дитинстві, якби їхні батьки ніколи цього не робили.

Люди, які зазвичай б'ють своїх дітей, роблять це, тому що їх самих били у дитинстві. Немає сенсу звинувачувати тих, хто у минулому вдавався до побиття, адже у ті часи це вважалося нормою. Та часи змінюються, і тепер ми знаємо, що бити дітей – це неправильно; більше того, це може завдати серйозної шкоди. Сьогодні ми розуміємо, що діти мають права – як і всі інші. Настав час зробити так, щоб їхні права поважали, у тому числі право на захист від насильства.

Дехто заявляє: «В дитинстві мене били, але я в повному порядку». Є люди, які, зростаючи, пережили чимало негараздів і тепер, в дорослому віці, вони «в повному порядку», проте ніхто не може стверджувати, що те, що вони пережили, було приємним. Часто не сам досвід, а саме спосіб, у який вони долали негаразди і змінили своє життя, допомагає їм бути «у повному порядку».

З дітьми трапляються набагато гірші речі – то навіщо нам так докладно зупинятися на битті?

Жорстоке «виховання» (у сенсі підтримки дисципліни) є найпоширенішою формою насильства щодо дітей.³ Тілесні покарання щороку вбивають тисячі дітей – переважно наймолодших – в усьому всьому світі та завдають шкоди мільйонам. Биття навчає дітей приймати насильство, внаслідок чого у майбутньому вони самі можуть поводитися агресивно чи жорстоко.

Коли закон дозволяє дорослим бити дітей, це означає, що суспільство розглядає дітей як чийось власність, як «неважливих людей», а не як повноправних користувачів прав. Натомість заборона тілесних покарань показує, що суспільство вважає дітей важливими, і це позитивно впливає на те, як їх сприймають і як з ними поводяться. Жодна держава не може робити вигляд, що поважає права дітей і має безпечну систему захисту для них, коли її закони виправдовують насильство.

3. UNICEF (2014), Hidden in Plain Sight: A statistical analysis of violence against children, NY: UNICEF

Батьки мають право самим вирішувати, як їм виховувати своїх дітей. Чи потрібно урядам втручатися, якщо порушення щодо дітей не є надто серйозними?

Батьки не є власниками своїх дітей; діти – це особистості з власними правами.

І ці права повинні поважатися всюди, в тому числі і вдома. Кожен член родини має однакове право на захист від насильства, безвідносно свого віку. Так само, як дорослі в сім'ї не повинні бити один одного, так і дорослі не повинні бити дітей – і саме це має проголошувати закон.

Конвенція про права дитини говорить про неабияку важливість сім'ї. Крім того, вона вказує, що відповідальністю батьків є турбота про дітей, а також дії в найкращих інтересах дитини.

Дехто стверджує, що бити дітей задля покарання – це корисно. Проте Комітет з прав дитини чітко заявив, що тілесні покарання ніколи не були корисними для дітей, про що свідчить безліч доказів і досліджень. Натомість в найкращих інтересах дітей є їхній повний захист від усіх форм насильства, включаючи тілесні покарання.

**«Батьки не
є власниками
своїх
дітей»**

«Безпечних»
побоїв
не
існує!»

Чому б не розповісти батькам, як «безпечно» бити дітей, замість того, щоб забороняти побиття взагалі?

Такого поняття, як «безпечні» побої, не існує. Будь-який удар чи ляпас демонструє неповагу до дитини та порушує її право на повагу до свого тіла та на контроль над ним.

Різні дослідження доводять, що «м'які» тілесні покарання можуть призвести до більш серйозних та жорстоких проявів насильства щодо дітей. Дослідження також показують, що дорослим доволі складно оцінювати те, наскільки сильно вони б'ють дітей. Див. питання «Чи дійсно тілесне покарання завдає болю?» на сторінці 12.

У кількох країнах спробували прийняти закони, які б визначали допустимість биття дітей, наприклад, що бити можна лише дітей певного віку або статі, або що дітей можна бити лише у певний спосіб. Та це дуже несправедливо і неправильно. Люди ніколи б не погодилися з тим, що чинити те або інше насильство проти жінок або літніх людей – це добре. Звісно, все насильство щодо цих та інших груп людей має бути поза законом. Тому намагатися говорити про те, що певні види насильства у відношенні до дітей допустимі – це зовсім неправильно. Діти мають право на рівний захист від нападів. Більше того, діти – зазвичай менші та не такі сильні як дорослі – повинні мати право на ще більший захист.

Молоді люди іноді кажуть, що тілесні покарання – це нормально. Чи не повинен уряд дослухатися до їхньої думки?

Дорослі завжди повинні завжди дослухатися до дітей та намагатися їх зрозуміти.

Причин, чому дитина начебто підтримує застосування тілесних покарань, може бути багато. Наприклад, діти часто відмовляються думати про те, що батьки завдають їм болю без причини. Або, можливо, усі навколо вважають, що тілесне покарання – це корисно, і дитина поділяє думки свого оточення. Насправді дуже складно думати по-іншому і заперечувати ідеї, з якими всі інші погоджуються, особливо коли дитина раніше не чула про свої права людини.

Усі діти мають право на повагу та безпеку від насильства. Діти скрізь потребують захисту від насильства так само, або навіть більше, ніж дорослі.

У цій брошурі ми описували, як за допомогою досліджень багато дітей розповіли дорослим про те, як тілесні покарання завдають їм фізичних та емоційних страждань (див. «Чи дійсно тілесне покарання завдає болю?» на сторінці 12).

Багато дітей та молодих людей вважають, що тілесні покарання слід заборонити. У багатьох країнах діти разом з дорослими долучаються до кампаній, вимагаючи рівного захисту від насильства.

Деякі дорослі вважають, що між побиттям дитини та «ласкавим ляпасом» існує велика різниця. Можливо, заборона тілесних покарань – це вже занадто?

Жорстоке побиття може бути значно болючішим за те, що називають «ласкавим ляпасом», проте обидві ці дії означають насильство та однаково мірою порушують людські права дитини.

Коли дорослі називають фізичне покарання «проявом любові», «ніжним ляпасом» тощо, вони намагаються пояснити відмінність, яка на їхню думку існує між жорстоким ставленням до дитини та покаранням, яке начебто показує їхню любов і бажання дати дитині все найкраще. Вони переконані, що «ласкавий ляпас» недостатньо сильний, щоб серйозно нашкодити дитині.

Однак коли люди вимагають припинення насильства у відношенні до жінок чи людей старшого віку, вони ніколи не говорять про те, що «ляпаси» слід дозволити. Натомість вони заявляють, що будь-яке насильство щодо цих людей є неприпустимим. То чому до дітей мають ставитися по-іншому? І сама фраза «ніжний ляпас» дійсно спантеличує, бо, хоча це

звучить нормально, биття людини зовсім не нагадує проявів любові.

Деякі люди також стверджують, що між справжньою жорстокістю та «легким ударом» існує велика різниця, тобто якщо дитину вдарити не дуже сильно, то ніякої шкоди не буде. Однак будь-який удар – навіть найлегший – є порушенням права дитини на шанобливе ставлення та на контроль над власним тілом. Насправді існує чимало позитивних способів допомогти дітям навчатися і рости без застосування жорстоких покарань.

Законодавці та уряди традиційно заявляють, що «жорстоке поводження з дітьми» та «тілесні покарання» - це різні речі. Але найбільше порушень трапляється тоді, коли доросла людина карає дитину. Тому говорити, що це абсолютно різні речі було б неправильно. Щоб захистити дітей та забезпечити їхні права, будь-яке насильство щодо них має бути визнане незаконним.

Деякі люди стверджують, що їхня релігія вимагає від них застосування тілесних покарань. Хіба вимагати від них припинення цих дій не буде дискримінацією?

Ні. Люди мають право сповідувати свою релігію – та при цьому вони все одно повинні поважати права інших людей.

Дійсно, деякі люди вірять, що їхня релігія вимагає від них фізично карати своїх дітей. Проте це не дає їм права застосовувати тілесні покарання. Люди можуть сповідувати свою релігію, але лише до тих пір, поки це не порушує прав інших. Усі діти мають право на захист від насильства, незалежно від власної віри чи віри своїх батьків.

Удар дітей проти цінностей і вірувань основних світових релігій, які вчать співчуття, рівності, справедливості та ненасильства.

Биття дітей суперечить цінностям та віруванням основних світових релігій, які сповідують співчуття, рівність, справедливість та ненасильство. Релігійні лідери є учасниками глобального руху за те, щоб покласти край тілесним покаранням. 2006 року понад 800 релігійних лідерів на Всесвітньому конгресі «Релігії за мир» у японському місті Кіото взяли на себе «релігійне зобов'язання протидіяти насильству щодо дітей»⁴.

4. Більше інформації про це міститься на сайті www.churchesfornon-violence.org

Життя багатьох батьків, вчителів та інших людей дуже важке. Перш ніж забороняти тілесні покарання, чи не варто урядові дочекатися, поки ситуація не зміниться на краще?

Ні. Діти не повинні чекати на захист від насильства – він їм потрібен негайно!

Це запитання викриває те, що більшість людей уже знає: дорослі б'ють дітей, щоб зняти свій стрес або гнів, а не навчити дітей, як добре поводитися. Дійсно, життя дуже багатьох дорослих в усьому світі є нелегким та сповненим проблем – але вони не повинні перекладати ці проблеми на дітей.

Дорослі, які втрачають терпець та б'ють дітей, часто після цього страждають від відчуття провини. Зрештою, заборона тілесних покарань та використання позитивних методів виховання допоможе зменшити стрес у житті і дітей, і дорослих.

Чому потрібно визнавати тілесні покарання незаконними? Чи не можна просто переконати дорослих не використовувати їх?

Якщо дорослим кажуть, що краще припинити бити дітей, але закон все ще говорить, що це нормально, це збиває з пантелику, і чимало дорослих продовжуватимуть бити дітей.

Закон повинен недвозначно сказати, що бити дітей – це неправильно і уже неприйнятно. Це стане чітким сигналом для всіх. Тоді, одночасно зі змінами у законах, уряди та інші організації повинні навчати дорослих, як рости та виховувати своїх дітей у позитивний спосіб.

Тілесні покарання дітей є нормою в моїй культурі. Якщо визнати їх незаконними, то хіба це буде справедливим у відношенні до неї?

У кожній культурі є чимало того, чим можна пишатися, але биття дітей – це не той випадок!

Традиція биття дітей, швидше за все, походить з європейської культури білих людей. Вихідці з Європи захоплювали інші країни і несли з собою ідею тілесних покарань. Сьогодні єдиними суспільствами, де дітей ніколи не карають фізично, є невеликі спільноти мисливців-збирачів.

Тілесні покарання використовують в більшості культур, і всім цим культурам варто відмовитися від цього, як вони уже відмовилися від інших традиційних для себе порушень прав людини. Культури можуть змінюватися, і люди мають вибір того, яким вони хочуть бачити своє суспільство. Сьогодні на всіх континентах існують рухи, що вимагають припинення тілесних покарань дітей; такі покарання у школах та в'язницях заборонені в багатьох країнах світу⁵.

Не має значення, яким є походження дитини, скільки їй років чи яку релігію вона сповідує – всі без винятку діти мають право на захист від насильства. Культуру та традиції не слід використовувати як виправдання для насильства щодо дітей.

5. Див. перелік країн за посиланням: <https://endcorporalpunishment.org/global-progress/globaltable-of-legality/>

**«Батьки
можуть
вирішити
виховувати
своїх дітей
без
насильства»**

Чому дорослим так важко відмовитися від биття дітей?

Це правда: багатьом дорослим, у тому числі політикам, ідея заборони тілесних покарань видається дуже складною. Якби не це, то діти давно б мали такий самий рівень захисту від насильства, як дорослі.

Існує кілька причин, чому дорослим досі так важко відмовитися від биття дітей:

1. Особистий досвід. Дуже багатьох людей у дитинстві били їхні батьки. Більшість сучасних батьків били своїх дітей. Ніхто не любить погано думати про своїх батьків чи про власні методи виховання. Саме тому багатьом важко визнати, що тілесні покарання – це погано. Тому немає сенсу звинувачувати батьків, які колись застосовували тілесні покарання, адже вони просто робили те, що вважали нормальним. Але тепер настав час рухатися далі!
2. Дорослі часто б'ють дітей, тому що гніваються чи відчувають стрес. З часом це входить у звичку, і коли дорослий вважає, що дитина поводиться погано, він автоматично здіймає руку для удару. Змінити такі звички дуже важко, але можливо. Батьки можуть вирішити виховувати своїх дітей без насильства. Уряди та інші структури, наприклад, благодійні та релігійні організації, можуть допомогти батькам зробити це.
3. Іноді дорослі просто не знають про існування інших способів навчання дітей. Уряди та інші організації можуть допомогти навчити дорослих методам позитивного виховання, щоб вони могли щасливо жити разом з дітьми, підтримуючи позитивні та ненасильницькі стосунки.

Якщо тілесні покарання будуть заборонені, то чи не виростатимуть діти зіпсованими та недисциплінарними, без жодної поваги до будь-кого?

Ні! Діти можуть навчатися та зростати без жорстоких покарань, через розуміння, повагу та толерантність.

Тілесні покарання вчать дітей, що насильство є хорошим способом вирішити проблеми і що застосовувати насильство проти менших чи молодших – це цілком нормально. Тілесні покарання можуть означати, що діти через страх усіляко демонструють «повагу» до старших, але насправді це далеко від справжнього розуміння взаємної поваги. І дійсно, багато досліджень доводять, що внаслідок тілесних покарань діти з дорослішанням поведуться більш агресивно, мають складні стосунки та виявляють меншу повагу до інших.

Уряди повинні підтримувати позитивне батьківство та допомагати дорослим засвоїти методи позитивного виховання і навчання без насильства. Позитивна дисципліна не псує дітей – вона допомагає їм навчитися думати про те, як їх поведінка впливає на інших. Наразі є багато матеріалів, які можна перекласти і використати для допомоги батькам у будь-якій країні.

Чи може заборона тілесних покарань призвести до того, що на дітей чекатиме більш жахливе поводження – емоційне насильство, приниження або утримання під замком?

Діти мають право на захист від УСІХ видів жорстокого покарання та поводження.

Крім тілесних покарань, до них належить емоційне насильство та приниження (наприклад, навмисна підживлення у дитині відчуття смутку чи сорому). Заборонивши тілесні покарання, уряди також повинні допомагати батькам дізнаватися про позитивні, ненасильницькі способи виховання дітей.

Батьки, які б'ють своїх дітей, часто не отримують від цього задоволення – натомість вони відчують смуток і провину. Більшість з них були б раді отримати поради про те, як вирішувати проблеми з дітьми. Допомога батькам у використанні методів позитивного батьківства допоможе їм долати конфлікти з дітьми без будь-якого насильства чи жорстокого поводження, що тільки зробить сімейне життя кращим для всіх.

Чи не викличе заборона тілесних покарань ув'язнення великої кількості батьків та взяття їхніх дітей під опіку?

Ні. Ми не хочемо змінювати закон, щоб покарати якнайбільше батьків.

Ідея заборони тілесних покарань полягає не в покаранні батьків, а в тому, щоб захистити дітей і розповісти всім, що застосування насильницьких покарань більше не є прийнятним.

Дітей слід розлучати з батьками лише тоді, коли їм загрожує серйозна травма. В усіх інших випадках родині потрібно запропонувати підтримку та навчання.

У деяких країнах усі тілесні покарання вже під заборону. Проте немає жодних свідчень того, що в цих країнах значно зросла кількість батьків, які потрапляють до в'язниць. Випадки насильства між двома дорослими зазвичай доходять до суду лише коли насильницькі дії виявилися доволі серйозними, і цей же принцип має застосовуватися до проявів насильства між дорослим та дитиною.

Але зміна закону полегшила б притягнення до відповідальності саме тих батьків та інших дорослих, які дійсно завдали дітям серйозної шкоди. Це також означало б додаткові зусилля з підтримки та навчання батьків для запобігання погіршення ситуації.

Хіба це погано, коли батьки б'ють дітей, щоб вони не поранили себе?

Бити дитину і захищати її – це абсолютно різні речі!

Батьки повинні весь час захищати дітей, особливо немовлят та наймолодших дітей, і це один з елементів батьківства. Якщо дитина повзе до вогню чи вибігає на небезпечну дорогу, то батьки повинні зупинити її – хапають, беруть на руки, показують та розповідають про небезпеку. Натомість ляпас не навчить дитину того, що їй потрібно знати для власної безпеки, і не повідомить, що батьки хочуть вберегти її від небезпек.

Заборона тілесних покарань не заважатиме батькам фізично захищати своїх дітей. Всі розуміють, що захищати людину від небезпеки – це не те ж саме, що поводитися з нею жорстоко.

Настав час покласти край усім тілесним покаранням дітей. Діти уже сьогодні мають право на повагу та рівноправний захист від усіх форм наси́льства!

Глобальна ініціатива за викорінення всіх видів тілесних покарань дітей

Глобальна ініціатива за викорінення всіх видів тілесних покарань дітей прагне загальної заборони і викорінення тілесних покарань. Вона пропонує безкоштовну технічну підтримку та рекомендації щодо усіх аспектів правової реформи.

www.endcorporalpunishment.org

info@endcorporalpunishment.org

www.twitter.com/Glendcorpun

www.facebook.com/Glendcorporalpunishment

Save the Children Шведска

Save the Children Sweden пропагує та підтримує заборону тілесних покарань в усіх середовищах. Завдяки зусиллям організації, 1979 року Швеція стала першою країною світу, де усі тілесні покарання були чітко і недвозначно заборонені. Save the Children Sweden продовжує працювати у напрямку досягнення юридичної заборони тілесних покарань та включення цього питання у політичний порядок денний по усьому світу.

info@rb.se

www.raddabarnen.se

resourcecentre.savethechildren.net

GLOBAL INITIATIVE TO
**End All Corporal
Punishment of Children**

Save the Children